

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:1330

av Margareta B Kjellin (M)

En kriminalvård fri från metadon och andra
narkotikaklassade ersättningspreparat

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att alla kriminalvårdsinrättningar ska vara fria från narkotika och att ingen behandling med ersättningspreparat som metadon och därtill närliggande substanser ska få förekomma.

Motivering

Den svenska narkotikapolitiken ska ha det narkotikafria samhället som övergripande mål. Oavsett hur många som får hjälp och stöd att komma tillbaka till ett normalt fungerande liv kan vi aldrig släppa blicken så länge det finns de som inte lyckas. Varje gång en människa går under på grund av narkotika innebär det ett misslyckande. Det är med detta som utgångspunkt synnerligen viktigt att vara tydlig med vilka signaler samhället sänder ut. Finns det ett tecken på att vissa droger är acceptabla under en övergångsperiod så ser den som befinner sig mitt i ett beroende detta som tecken på acceptans. Och att finna acceptans för ett fortsatt nyttjande är för många den lilla öppning som gör att de fortsätter med sitt missbruk. Acceptanslinjen måste därför mötas upp med en konsekvent och tydlig motvikt. Denna motvikt måste vara tydlig med att Kriminalvårdens uppgift är att återföra människor som begått olika brott till ett icke-kriminellt liv utan droger, inte att se till att upprätthålla ett beroende. Det ska stå utom allt rimligt tvivel att samhället markerar motstånd mot all form av narkotikaanvändning. Inte minst är detta av relevans då krafter vars enda agenda är att legalisera narkotika nu vinner mark. Till detta ska läggas att nya nätdroger, psykoaktiva substanser som har liknande effekt som klassiska droger, breder ut sig och skapar ökad tillgänglighet. 2013

upptäcktes 80 nya substanser inom EU. Tillsammans bidrar dessa motkrafter till ett narkotikafritt samhälle till en mer liberal syn på narkotikaanvändande och därtill närliggande substanser. Med detta i åtanke blir samhällets funktion som ett värn mot narkotikaliberala krafter än mer betydelsefullt.

Det är med detta som utgångspunkt bekymmersamt att metadon, som tidigare använts väldigt restriktivt till heroinister, numera används frekvent inom ramen för behandling. Behandlingshem och kriminalvårdsanstalter där dessa preparat finns tillgängliga står högt i kurs hos internerna inom kriminalvården. Genom att komma nära ersättningspreparat formas känslan av att det går att hitta en medelväg. Men för alla de som varit beroende och lyckats ta sig ur en ond cirkel är detta en illusion. Det finns ingen medelväg och kan aldrig kallas medelväg bara för att staten tillhandahåller en nödlösning. Kriminellas Revansch I Samhället (KRIS) sammanfattar det väl med konstaterandet att statligt knark också är knark.

Förutom att staten på detta sätt upprätthåller och i viss mån legitimerar narkotikaanvändning är ett annat centralt problem att individen i fråga efter avslutad behandling inom kriminalvården går ut i livet med ett fortsatt drogberoende, med allt vad detta innebär.

Narkomaner som numera är fria från missbruket vittnar om svårigheten att sluta med ersättningspreparaten. Vad de bl.a. säger är att det är än svårare att bli kvitt ett missbruk av den typen än ett rent heroinmissbruk. Ett vanligt kännetecken på om läkemedel är vanebildande är hur stor efterfrågan det finns på den svarta marknaden. När det gäller metadon och därtill närliggande preparat är efterfrågan stor. Då är det inte längre ett läkemedel utan ett narkotikapreparat. Detta ska inte Kriminalvården tillhandahålla.

Margareta B Kjellin (M)